

Sərvaz HÜSEYNOĞLU

- dəyörin hesablananların yazısıdı "Tanrı müjdəsi". Və bir də dünyanın hər üzün dişinə vurub, naşı olanlara durumu bu yolla anladanların:

*Göylərin qatı mənəm,
Torpağın altı mənəm.
Nə var, nəyi görürsən? -
Hər şeyin zati mənəm...*

Xanəli Kərimlinin 70 illik yubileyinə həsr olunmuş "Tanrı müjdəsi"nin redaktoru Nəriman Əbdürəhmanlı, rəyçisi filologiya elmləri doktoru, professor Əsgər Rəsulovdur. Bütün tərtibatıyla "Taleyn öz yolu, öz ünvanı var, nə qədər cəhd etsən, dəyişməz yolun" dünyagörüşünə hesablanıb.

Mili dəyörlərimizin, azadlıq mücadiləmizin, mənəviyyat və tobiot gözəlliklərimizin hədsiz qürur hissilo açılan bağçası kimidi. "Tanrı müjdəsi". Hüzür dolu şükranlığı yaşadır oxucularına. Bunun belə olduğunu bilmək üçün "Vur, əsgörüm, haqq sənin, haqiqət də sənindir", "Kişilik bir zirvədir ki...", "Bayrağımı uca qaldır, ana vətən", "İstanbulda düşüncələr", "Ağrıdağı", "Oış gözəlliyi", "Söz havası" adlı şeirləri döndö oxuyasan görək. O şeirlərin ruhuna köklənəsən, mərəminca yaşayasan. Deyo biləsən ki:

Saz havası!..

*Dədə Qorqud ünvanının xatirinə
Qaytar bizi Şah Xətai qeyratına;*

"Tanrı müjdəsi"nin sirli dünyası

"Çeynənmə saqqıztoq ağızlarda sən, Elo iş tutma ki, gözəndən düşöşən" dorsi verir tanınmış şair Xanəli Kərimlinin "Tanrı müjdəsi" kitabı. Anladır ki, "Cəhd etmə çox sirtin üstün açmağa; Yoxsa yolun gedib dirənər dağa". Səbəbi, nəticəsi, çıxış yoluyla bir arada sərgiləyir taleyi izləyən problemləri. Ön çıxılmaz məqamda belə özüne sadıq ola bilməyin tövsiyəsini edir: "Gördün ki, düşməsən şərə, böhtana, Düşmə min sifətə, girmə min dona...".

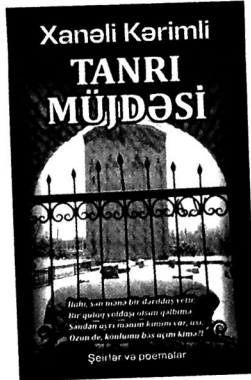
Qədim-qayım fikir qaynaqlarımızın bulğından su içən bu müdrik deyimlər, səmi-anlatmalar "Tanrı müjdəsi"nin səhifələrini boyuncadı.

Bir də ustad, dost itkisindən doğan toəsüf hissini göynəyi ürperir sətirlər boyu. Bir də xatirələr, yadasalmalar... Bunun belə olduğunu bilmək üçün görəkdi ki, "Toğluqalanın Məmməd Arazə məktubu"nu oxuyasan, "Nənon nəğil deyərdir", "Əlino əl yetməz", "Şəhidlik nəğməsi", "Kaş qəlbimi görəydin", "Türkə ağı demək olmaz", "Nə mutluynam", "Saxla qəlbini buztək" və s. şeirlərin iç dünyasıyla tanış olasan. Mütəlifin sevincini sevincin, kədərini kədərini kimi yaşayasan. Və gəlib dayanasan o misraların üstündə ki:

*İlahi, sən mənə bir dərddəz yetir.
Bir qulaq yoldaşı dolsun qəlbimə.*

Elçi daşına, yolçu daşına, ayaq daşına, başdaşına dönen adamlar alomünün on sıx yerində bir qulaq yoldaşı ummağın sirtiri siri kimi süslənib hər misra altda.

*Mən dözüm anasıyam,
Dözməkdən dözüm yandı -
ağrısını çəkənlərin,
Vətən bir bədəndisə
Ağrıyan yeri mənəm*

*Ə qeyratın
düşməni hağrı çatlatdığı
bir dünyalıq heyratına!*

Elmi axtarışlar, söz sənəti yaşantıları ilə sərəsər təmasda olan sənətkar ömrünün bədii ifadəsi kimi araya-ərsəyə gəlib. "Tanrı müjdəsi". "Taleyn öz yolu, öz ünvanı var" anlatmasıyla açılır. Mərəmi, istəyi "İlahi, sən mənə bir dərddəz yetir" misrasının boyuna biçilib. Nəticə, sən nəqto yənə də uzun ömrün qonaqlorilə qoyulub:

*Haradan gəldiyim özümə ayan.
Hara gedəcəyim - Tanrı işidir.
Mənim hər zərəmədə bir giçli umman,
Əvəli də sirdir, sonu da sirdir...*

Elmi axtarışlar, söz sənəti yaşantıları ilə sərəsər təmasda olan sənətkar ömrünün bədii ifadəsi kimi araya-ərsəyə gəlib. "Tanrı müjdəsi".